

Anexa 5

Cel mai elegant uriaș din oraș

George era cel mai modest îmbrăcat uriaș, din oraș.....Purta întotdeauna un halat vechi și peticit și o pereche de sandale vechi și uzate.

- Aș vrea să nu mai fiu cel ma modest uriaș din oraș.... spuse el trist.

Într-o zi, în orașul lui s-a deschis un magazin de haine de uriași care era plin de haine elegante. Și-a cumpărat de acolo o cămașă elegantă, o pereche de pantaloni eleganți cu o curea, o cravată dungată, o pereche de șosete elegante și o pereche de pantofi strălucitori. Acum era cel mai elegant uriaș din oraș.

George și-a lăsat hainele vechi într-o plasă, în spatele magazinului. Era gata să plece spre casă când a auzit un zgomot. O girafă care era foarte supărată pentru că o durea gâtul și nu găsea nicio eșarfă suficient de mare pentru gâtul ei, cerea ajutor.

- Nu te întrista, ia cravata mea și înfășoară-o în jurul gâtului și o să te simți mai bine. Oricum nu se potrivește cu șosetele mele....

- Mulțumesc, spuse girafă.

- George plecă mai departe și spuse: „Cravata mea e eșarfă pentru o girafă răcită, dar sunt totuși cel mai elegant uriaș din oraș....”

Ajuns lângă râu, George auzi un oftat:

- Ce s-a întâmplat?

- Barca mea, spuse țapul, furtuna mi-a rupt pânzele...Sunt foarte supărat! Mi-aș dori o pânză puternică pentru barca mea.....

- Nu te întrista, îți dau cămașa mea, oricum nu pot să o port încheiată. O să fie pânza potrivită pentru barca ta.

Țapul i-a mulțumit și a plecat. George și-a continuat drumul spunând:

- Cravata mea este eșarfă pentru o girafă, cămașa pânză pentru barca țapului, dar eu sunt cel mai elegant uriaș din oraș”.

În drumul lui George a întâlnit ruina unei case. Lângă ea, o mamă șoricioaică cu șoriceii ei plângeau pentru că au rămas fără casă. George le-a oferit unul din papucii lui, spunând că oricum îl strângeau.

Sărind într-un picior, George cânta voios același cântec:

- Cravata mea.....”

Ajungând într-un camping George se întâlnește cu o vulpe care era tristă pentru că și-a scăpat sacul de dormit în noroi. Acesta i-a oferit șoseta lui.

George își continuă drumul voios, cântând cântecul lui....

Apoi s-a întâlnit un câine căruia i-a dăruit curea sa să o folosească ca și pod pentru a trece peste o mlaștină.

Vântul a început să bată iar George și-a continuat drumul cântând fericit: „Cravata mea este eșarfă pentru girafă, cămașa pânză pentru barca....., iar eu sunt cel ma elegant uriaș din oraș.....”

Pentru că nu mai avea cureaua care să îi țină pantalonii, aceștia i-au căzut, iar el nu mai era cel mai elegant uriaș. S-a grăbit să își cumpere alte haine dar magazinul era deja închis. În spatele magazinului a văzut un pachet care i se părea cunoscut. Acolo erau vechile lui haine. Era foarte fericit...,se simțea confortabil în ele. Le-a îmbrăcat și a pornit spre casă.

În fața casei îl așteptau toate animalele pe care le-a ajutat. Acestea duceau o cutie mare, de cadou, cu fundiță. L-au încurajat să o deschidă. Înăuntru era o felicitare aurie și o coroană. George și-a pus coroana și a deschis felicitarea. Pe felicitare era scris: „Cravata ta este eșarfă pentru o girafă răcită, cămașa o pânză pentru barca țapului, pantoful căsuță pentru șoricei, șoseta pătuț pentru vulpe, cureaua pod pentru un câțel, iar coroana este pentru cel mai BUN uriaș din oraș”.

*sursa „*Cel mai fain uriaș din lume*”, de Axel Scheffler, Ed. Cartea copiilor, 2016.